

NAAST DE RITTEN TE PAARD BIEDT MISSION ARGENTINA OOK DE NODIGE ANDERE CULTURELE ACTIVITEITEN AAN. ZO BRACHTEN WE EEN BEZOEK AAN EEN PARK MET WILDE PAARDEN. HIERBIJ ENKELE FOTO'S VAN ONDERMEER TWEE HENGSTEN DIE VECHTEN VOOR EEN KUDDE EN EEN MERRIE DIE HAAR VEULEN BESCHERMT VOOR EEN HENGST.

lende landeigenaars en het is dan ook een eer dat wij deze unieke domeinen in mogen. Je merkt dit trouwens duidelijk aan de andere begeleiders. Zij wonen al jaren in deze streek en zijn verheugd dat ze mee deze private plaatsen mogen ontdekken. Want een ontdekkingsstocht dat is het echt wel!

Ook Sofia heeft Duitse roots, maar gezien zij al de derde generatie is, beperkt ze zich tot enkele woorden in tegenstelling tot Carlos. Ze brengt ons naar een rivierbedding waar we lunchen. Trouwens we eten steeds te velde en hebben zadeltassen bij waar alles netjes in bewaard kan worden. De paarden worden hier ook steeds gecheckt. De singels worden gelost en de voorbenen van de ondeugendste paarden worden geclusterd zodat deze ons niet zouden verlaten in de weidse pampa. Na een deugdlopende lunch gaan we verder op ontdekkingsstocht. We ontdekken heel wat zaken en vreemde dieren. Doordat

deze gebieden privé zijn en de jacht er slechts heel beperkt toegelaten is, treft men hier enorm veel wilde dieren aan. Het arendsoog van Horatio is ook trefkend. Hij spot een ree van op mijlen ver en ziet die dag in het lange gras een mulita zitten. Dit grappige slechtziend gordeldier verschiet wel even als hij onze paarden op hem ziet afkomen. Na wat observatie krijgt dit diertje terug de vrijheid en duikt onder de grond naar veiliger oorden. We sluiten ook deze dag succesvol af en komen al wat dichterbij de eindbestemming.

's Avonds genieten we steeds na in ons hotel en laat Bart ons kennismaken met de Argentijnse keuken en wijnen. Ook hier stelt hij zich op als de perfecte gastheer.

Na twee stevige dagen paardrijden lassen we daags nadien een rustdag in. Voor de ene al meer welkom dan de andere. Gezien ik zelf nogal actief aangelegd ben, stelt Bart voor om een wildpark te be-

zoeken in de buurt. We trekken naar het vlakbij gelegen park Tornquist. Dit is een natuurpark van 6.000ha en vooral bekend voor zijn populatie wilde paarden en flora.

WILDE PAARDEN

Wat ik in dit park aan de lijve mocht ondervinden, heeft me werkelijk beroerd. Het spel van de natuur zo 'live' kunnen aanschouwen is ongelooflijk. De gids toont ons de beste plaatsen om de paarden te spotten. Het is knap om zien hoe de paarden in kudde leven en je ziet er duidelijk dat paarden vlucht-dieren zijn. Zo heb je heel wat kleine populaties van een 8-tal paarden, bestaand uit één hengst, enkele merries en enkele veulens. Een eigen familie zou je kunnen stellen. Deze leven allemaal in aparte groepen maar houden bewust elkaar toch in de gaten. Wanneer we even iets te dicht willen naderen zie je de paarden naar elkaar toetrekken en troepen ze samen. Ze maken zo een grotere groep om sterker te staan tegen de gevaren van de natuur. Het toont voor mij waarom een paard edel genoemd mag worden. Zijn handelswijze toont zijn intelligentie. Daarnaast tref je af en toe een drietal jonge hengsten aan die nog geen eigen kudde hebben. Ze leven samen tot ze oud genoeg zijn om het gevecht aan te gaan met een oudere hengst. Het ongelooflijke toeval wil dan dat we zo'n gevechtspoging live mogen zien. In de novembermaand is het lente in Argentinië en dan komen de kriebels boven. Zo ook bij deze hengsten. Het is schitterend om zien hoe een jonge hengst probeert om een oudere hengst te verbannen en zijn kudde tracht over te nemen. De gevechtspoging die wij zagen was er een waarbij de oudste hengst duidelijk nog sterk genoeg was. Met en-

kele fikse uithalen en wat hengstengeluiden beslist de jongere hengst om af te druipen. Ook interessant om weten is dat deze dieren volgens een cyclus leven. Zo verlaten de 2-jarige hengsten in april, tijdens de herfst, hun groep, en dienen ze alleen of met enkele andere jonge hengsten te overleven. Vanaf oktober, in de lente, proberen ze dan een kudde over te nemen of zelf samen te stellen. Verder merk je ook duidelijk dat de hengsten hun territorium afbakenen. Zo vind je op geregelde plaatsen enorme mesthopen. Soms wel een oppervlakte van zo'n 10 diameter. Het toont hoe instinctief deze dieren leven.

Tijdens ons verblijf in dit park treffen we ook een aantal karkassen aan. De gids vertelt ons dat een paard dat hier sterft in een dag of twee opgegeten wordt door andere wilde dieren zoals wilde zwijnen of zelfs door de poema. Ook andere dieren leven in dit park. Zo troffen we zelf een kudde paarden aan die een groep vormde met guanaco's, een kleine en wilde variant van de lama.

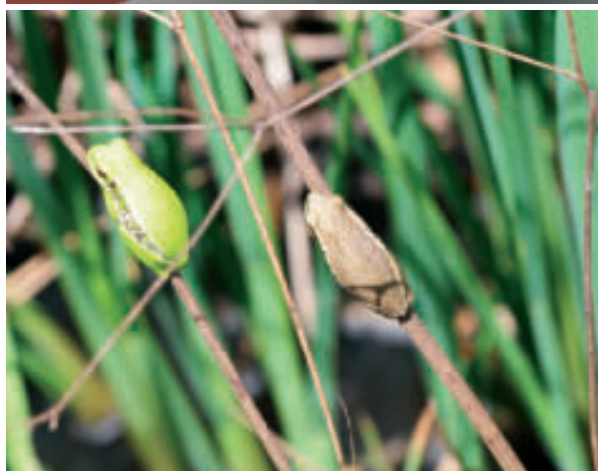
De gids vertelt ons het nodige over de geschiedenis van deze paarden. Ze hebben allen dezelfde genetica, want ze stammen af uit één Criollo-hengst die in de jaren twintig een rit aflegde van de Obelisk in Buenos Aires tot in de staat New York. Als beloning kreeg dit paard de vrijheid in dit park en groeide vanaf 1940 de populatie uit tot de 500 verwilderde paarden van vandaag de dag. Dergelijke verhalen maken waarschijnlijk al meer en meer duidelijk waarvoor de Mission van Mission Argentina staat. Je kunt het begrip zo ruim als mogelijk aanschouwen. Ook hier had Bart weer een leuke verrassing voorzien. Na enkele uren verleggen we even onze focus en spotten we andere dieren. Zo treffen we hier heel wat mooie vogels en aan een riviertje maakt de gids ons attent op enkele kleine kikkers. Opmerkelijk is dat deze van kleur kunnen veranderen naar gelang de plaats waar ze zich schuilhouden. Je valt hier werkelijk van de ene verbazing in de andere. Zeker doordat alles zo benaderbaar lijkt. Ook het luchtspektakel is mooi om naar te kijken. Knalwitte wolken drijven als het ware op de zuiver blauwe hemel.

TERUG TE PAARD

Tot dusver sliepen we steeds in hetzelfde hotel en werden we per jeep vervoerd naar de desbetreffende plaatsen. Daags nadien trekken we verder en staat een overnachting in een estancia op het programma. We keken er alvast naar uit om eens mee te leven met de lokale mensen. We hadden stevast al mooi weer gehad. Vandaag is het echter een bewolkte dag waardoor je een ander berglandschap krijgt. We trekken richting Fortin Chaco. Dit domein telt 9.000ha. We zouden enkele dagen in deze estancia verblijven gezien de vele variaties en verrassingen in het landschap. Op één van de dagen worden we zelf persoonlijk verwelkomd door één van de eigenaars, Theo Zorraquin. Ook vandaag treffen we weer heel wat wild zoals bijvoorbeeld een grijze vos die zich normaal niet gemakkelijk laat spotten. Het toont hoe groot de wildpopulatie is. Zoals eerder gesteld wisselen we geregeld van paard. De paarden die niet bereiden worden, trekken dan steeds los met ons mee. Dat maakt het best wel leuk. Zo moet je af en toe eens enkele dappere groepsverlaters gaan terughalen. Je voelt je zo wel even een echte gaucho. 's Avonds overnachten we dus op een estancia. Ook hier zie je weer de Europese roots. De gastvrouw was van Spaanse afkomst. Ze had voor ons een pure asado voorzien. Dit is de typische Argentijnse barbecue. Samen met de Maté, de relaxerende thee, is dit onvoorwaardelijk verbonden aan de Argentijn.

DEZE REIS IS ER ENE VOL VERRASSINGEN. HET AANBOD AAN WILDE EN VREEMDE DIEREN IS ONGEZIEN. HIER EEN FOTO VAN DE MULITA. DIT LEUKE GORDELDIER TROFFEN WE GEREGLD AAN.

OOK DEZE KIKKERS ZIJN VRIJ IMPRESSIONANT. ZE KUNNEN BINNEN DE 45 MINUTEN VAN KLEUR VERANDEREN NAAR GE-LANG DE PLAATS EN ONDERGROND WAAR ZE ZICH BEVINDEN.

KOEIEN DRIJVEN

Daags nadien trekken we dus opnieuw door dit grote domein en treffen we weer heel wat wild. We zien stinkdieren, reeën,... We treffen geregeld ook skeletten van wilde dieren aan. Na een mooie rit heeft Bart opnieuw een verrassing voorzien. We kunnen een handje toesteken op deze estancia. Naast de landbouw doet men in deze regio ook aan veeteelt. Op deze estancia heeft men 5000 koeien en dat brengt toch aardig wat werk met zich mee ondanks het feit dat ze steeds buiten leven. Vandaag wordt

DÉ MAN ACHTER MISSION ARGENTINA IS DE BELG BART VERHOEVEN. HIJ WOONT AL ENKELE JAREN IN DEZE STREEK EN HEEFT EEN UNIEKE REIS ONTWIKKELD. HIER OP DE FOTO MET ZIJN EIGEN PAARD LOU.

DE PAARDEN WORDEN GELEVERD EN VERZORGD DOOR EEN LOKALE GAUCHO. LET OOK OP HET UITSTEKENDE MES DIE DEZE MAN OP ZIJN RUG MEEDRAAGT. DE GAUCHOCULTUUR IS ECHT NOG EEN "WAY OF LIFE".

er kunstmatig geïncubateerd, omdat men zo nieuw bloed in het bestand kan brengen. Het is een kunst hoe efficiënt de mensen hier werken. In een uur tijd worden vlot heel wat koeien geïncubateerd. Na het insemineren en na het nuttigen van de nodige Maté gaan we mee om 500 koeien bijeen te drijven. In een enorme oppervlakte voelen we ons als echte cowboys. Met behulp van enkele honden wordt de klus vrij vlot geklaard. Maar dan begint het echte werk pas. Uit een groep van 500 koeien moeten alle bronstige koeien gehaald worden. De paarden tonen hier echt hun nut. Ze kennen als geen andere hun job en weten stevast de juiste koe er uit te drijven. Sommige taaie tantes worden zelf gesandwiched door twee paarden en zo uit de groep gehaald. Knap om zien

en zeker niet mogelijk zonder paarden. Na deze leuke dag als echte gauchos nodigt Bart ons uit om een stapje te zetten in het nabij gelegen en gelijknamige stadje Sierra de la Ventana. We bezoeken er een lokale bar waar we een partijtje poolbiljart spelen en sluiten tenslotte de avond af in de lokale disco. We zien er veel jonge en gelukkige mensen die blij zijn dat ze elkaar eens treffen. Want in deze streek woont iedereen ver van elkaar en is men blij als men eens iemand ziet.

Na onze nachtelijke uitstap wordt er de volgende dag niet gereden. Zo kunnen we rustig even onze mails checken en wat werk verrichten. Soms wel eens welkom voor de ondernemende doelgroep. In de namiddag bezoeken we een

bodega of wijngaard. We krijgen er een rondleiding en kopen er enkele flessen die we cadeau doen aan de landeigenaars uit dank dat we zo goed en gastvrij ontvangen worden op de verschillende domeinen. We bezoeken ook nog even Sierra de la Ventana, kopen er enkele souvenirs en hebben er ons avondmaal.

Daags nadien, dag 10 ondertussen, hebben we allen weer zin in de paarden. We zitten nog steeds in Fortin Chaco. Vandaag ligt de klemtoon weer op het bergbeklimmen. Het blijft me verbazen hoe goed deze paarden de steile bergen opklimmen. Als je zelf een mooie plek spot, dan maakt Horatio er geen probleem van om er heen te gaan. Hij kent en vertrouwt zijn paarden en is echt een paardenman pur sang. Er viel op deze dag heel wat te spotten. Zelf de begeleiders ontdekken zaken die ze nog nooit gezien hadden. Mooie verrassingen die men eigenlijk zelf dient te ontdekken. Vandaag bevinden we ons duidelijk in het mooiste deel van dit domein. Daarom dat ook de broer van Horatio ons vergezelt. Hij stelt zich op de middag even gastvrij op en trakteert tijdens de lunch op enkele zelfgemaakte Dulche de Leche-koekjes, nog zo'n culinaire Argentijnse delicatessen. Na deze onvergetelijke rit met heel wat ontdekkingen wacht Palitto ons wederom keurig op. Hij had ondertussen door dat wij echte Belgen waren en was dan ook verheugd toen hij een koele fles Stella Artois kon openen. Wat kan een mens nog meer verlangen?

De volgende dag beleven we opnieuw in dit enorme domein. Het is zowaar al de voorlaatste dag te paard. De tijd gaat helaas vlug als men zich vermaakt. Ondertussen geraakt Horatio ook al vlugger aan de praat en verbetert ons Spaans al wat na een goede week samen. Zo vertelt hij ons die dag bijvoorbeeld een interessant verhaal over de slachtpolitiek van de paarden hier. Zo wordt een paard dat thuis of op de estancia geboren wordt en er steeds blijft, nooit geslacht. Paarden die gekocht of verkocht worden, worden eens ze het werk niet meer aan kunnen wel geslacht. Na opnieuw een variatievolle rit komen we aan een authentieke stenen afsluiting uit de tijd van de Indianen. De lokale gastvrouw hier was speciaal met de wagen tot aan deze plaats gekomen en trakteerde ons op heel wat lekkers. Hier zien we opnieuw heel wat wild in de buurt.

Zo zien we een arend voorbijvliegen, loopt er een struisvogel wat verderop,... In de namiddag blijven we wat lager en rijden we door de weides en velden en kunnen we enkele stevige galoppades doen. Je merkt duidelijk dat dit een professioneel gerund bedrijf is. Zo zijn de velden opgebouwd in terrassen zodat bij regen het water beter in de grond kan trekken. Een leuke belevenis die dag was ook dat we een kalfje moesten vangen dat ontsnapt was uit een weide. Ook hier heb je de paarden nodig om dit kalfje terug te brengen naar de juiste weide. Horatio demonstreerde hier dan ook even zijn lassocapaciteiten.

DÍA DEL GAUCHO

Onze laatste dag te paard valt samen met de "Día Nacional del gaucho" ofwel de dag van de gaucho. Je merkt duidelijk dat dit voor Horatio belangrijk is. De gauchocultuur heeft een lange traditie. Je merkt het aan zijn kledij. Hij heeft duidelijk zijn beste gauchokleren aangetrokken. Het is echt nog een "way of life". Deze dag wordt alvast mooi ingezet. We volgen namelijk een met de hand aangelegde bergweg uit 1940. De bedoeling was om de verbinding te maken met een naburige estancia. Maar jammer genoeg heeft men de weg niet kunnen afwerken. Toch doet ze vandaag de dag dienst als pad om te paard door de bergen te trekken. Onze trektocht wordt alvast in schoonheid afgesloten. We treffen die dag ongezien veel wild aan. Zo rijden we over een bergtop en een honderd meter voor ons treffen we zo'n 50 reeën aan met naast hen nog een 20-tal antilopen. Een ongeziene hoeveelheid wild! Het toont toch dat je dankzij de paarden het wild zeer dicht kunt benaderen gezien deze niet als vijanden beschouwd worden. Stille van de ruiters is dan natuurlijk wel aangewezen. De reeën en antilopen besluiten het toch maar op een lopen te zetten. Ook hier merk je duidelijk een hiërarchie. De reeën maken een langgerekt lint en trekken in tempo naar veiligere oorden. Net na dit spektakelstuk spot Horatio nog enkele everzwijnen. Na duidelijke aanwijzingen zien we ze ook. Het is eigenlijk ongelooflijk dat we op dit middaguur zoveel wild treffen. Na deze schitterende laatste rit staat de logistieke begeleider ons opnieuw op te wachten. Er zijn extra versnaperingen voorzien en we genieten in volle natuur na van een schitterende trektocht. Het afscheid met de lokale begeleider valt hier toch wat zwaar. De natuur, de paarden en de ontdekkingen verbinden een mens sneller met elkaar dan je denkt.

's Avonds staat er opnieuw een mooie verrassing op ons te wachten. We eten ditmaal niet in het gezellige restaurant van het hotel. We worden uitgenodigd bij Silvia, de zorgzame hoteigenares, die net iets verder op woont. Bij een mooie sterrenhemel genieten we buiten van een cordero of een lekker lam boven het kampvuur. We genieten er ook nog van wat lokale muziek en de bittere Fernet Branca. De Fernet groeit hier trouwens in deze streek.

Dit avondmaal was de perfecte afsluiter van deze unieke trektocht. Daags nadien trekken we opnieuw met de nachtbus richting Buenos Aires. Carl en ik bezochten er nog enkele kennissen van onze vorige trip en Edda trok terug naar België. Bart maakte zich al op voor een volgende Mission met een Zwitsers koppel voor wie hij een op maat gemaakte trip plande door gans Argentinië vol met verrassingen.

Voor de liefhebbers kan er na deze trektocht nog een extra verblijf aangeboden worden in de schitterende stad Buenos Aires.

DE LAATSTE DAG TE PAARD VIEL SAMEN MET DE "DÍA NACIONAL DEL GAUCHO". VOOR DE LOKALE BEGELEIDERS IS DIT EEN BELANGRIJKE DAG EN WORDEN UNIEKE ERFSTUKKEN BOVEN GEHAALD.

Zeker eens de moeite is een bezoek aan een Milongera, de authentieke ontmoetingsplaats voor de tangoliefhebbers. Kortom deze reis is zonder twijfel een echte aanrader! Zoals je tussen de regels kunt lezen is dit echt een missie. Je verlegt grenzen te paard, je ontdekt ongerepte zaken, je ontdekt jezelf, je komt tot rust, je schuwt geen verrassingen,... Je hebt steeds een vakantiegevoel maar toch is alles super georganiseerd. Bart heeft een goed team samengesteld waarbij iedereen zijn taken kent en hij zorgt voor een positieve drive. Hij houdt rekening met zijn gasten en past het programma flexibel aan naar gelang van de noden en wensen. Naast de hierboven beschreven mensen heeft Bart nog enkele 'onzichtbare' teamleden als ook andere personen die deze reis kunnen mee begeleiden. Hij garandeert alvast dezelfde kwaliteit en stelt dat ze zeker evenwaardig en ook erg fijne mensen zijn. Ook reizigers die het Spaans niet machtig zijn kunnen er zeker terecht. Hij heeft echt een uniek concept in elkaar gestoken. Een absolute aanrader voor wie van cultuur en avontuur houdt! ■

Deze reis, Darwin's Trail, kan geboekt worden via www.hippotrek.be - 052/36.94.08
Informatie over Mission Argentina vindt men via www.missionargentina.com - 0475/92.77.78

TEKST & FOTO'S: MATHIAS WENTEN

HIPPO TREK
HORSE RELATED TOURISM

**Paardrijvakanties
wereldwijd**

www.hippotrek.com
info@xplora360.com - Tel : +(32)(0)52-36 94 08